خودخواهی انسان در جراحی زیبایی و اصلاح نژاد حیوانات

پس ازاین که انسان سال‌ها برای رضای حس زیبایی‌شناختی خود دست به عمل‌های زیبایی و جراحی پلاستیک زد، حالا نوبت به جراحی زیبایی حیوانات و اصلاح ژنتیکی آن‌ها رسیده تا صاحبان حیوانات خانگی از نمایش دادن این زیورزنده، نهایت لذت را ببرند.
نویسنده در این مقاله کوشیده تا مضرات و مزایای این جراحی‌های پرهزینه را بررسی کند.
میان نیزارها و ریشه‌های غرق در آب برنج شالیزارهای هند، ماهی‌های کوچکی در آب شیرین حیات دارند که از سر تا دم آن‌ها با راه‌راه‌های افقی سیاه و سفید پوشانده شده است. این ماهی مینو، زبرافیش یا گورخرماهی نام دارد. خوش‌ظاهر بودن و مقاومتشان در برابر سرما و گرما، این ماهی‌ها را به حیوانات خانگی محبوبی تبدیل کرده است. بعدازگذشت دهه‌ها، این ماهی‌ها از آب‌های کم‌عمق و گل‌آلود شبه‌قاره هند به خانه‌های سرتاسر جهان رسیده‌اند تا با راه‌راه‌های روی بدن خود، توجه دیگران را به خود جلب کنند.
اما امروز، گونه اصیل سیاه‌وسفیدی که در طول نسل‌ها در میان آکواریوم‌ها محبوب بود، به یادگاری از گذشته‌های دور تبدیل شده است. به لطف زیست‌تکنولوژی، رنگ‌های زبرافیش‌ها اصلاح شده‌اند. زیست‌شناسان با برداشت‌دی‌ان‌ای هایی از عروس دریایی، مرجان آبی و شقایق آبی و تزریق آن‌ها به این ماهی کوچک گرمسیری، زبرافیش را خلق کردند که با رنگ‌های کهربایی قرمز، نارنجی، سبز، آبی و بنفش در آب می‌درخشند. اواخر سال ۲۰۰۳ یک شرکت کوچک به نام تکنولوژی‌های بیوکنون در تگزاس شروع به فروختن این حیوانات کرد. این حیوانات به گلوفیش مشهور شدند و به اولین حیوانات خانگی مهندسی‌شده ژنتیک تبدیل شدند.
حالا گلوفیش در تمام ایالت‌های آمریکا، در فروشگاه‌های حیوانات خانگی (به جز کالیفرنیا) در دسترس است و هر قطعه ۵ یا ۶ دلار به فروش می‌رود. دو سال پیش ۶ قطعه از آن‌ها را به همراه تنگ مخصوصی که برای نمایش دادن رنگ‌های درخشان آنان طراحی شده، خریدم. شیفته نگاه کردن به این ماهی‌ها بودم؛ چون که در آکواریوم می‌درخشیدند و شنا می‌کردند. اما از جهت اخلاقی و فیلسوفی با چند سؤال ناراحت کننده مواجه شدم.
گلوفیش‌ها اولین حیواناتی نیستند که به خاطر لذت زیبایی‌شناختی خودمان روی آن‌ها اصلاحاتی انجام داده‌ایم، اما این ماهی‌ها یادآور شروع دوره جدیدی هستند. آن‌هم این که می‌توانیم ژنوم‌های حیوان زبان‌بسته خانگی‌مان را دستخوش تغییراتی قرار دهیم تا آن‌ها را جذاب‌تر کنیم. حالا که زیست‌تکنولوژی راه‌های جدیدی را برای تغییر شکل دادن حیوانات در اختیارمان می‌گذارد، قدری درباره مسیر طولانی‌ای که با هدف جرح و اصلاح حیوانات رفتیم فکر کنیم. تا چه اندازه می‌توانیم به خودمان اجازه دهیم تا در پی زیبا کردن حیوانات باشیم؟
جدای از مقوله تاریخی، ما اغلب با حیوانات به‌عنوان مواد خام رفتار کرده‌ایم. انبوهی از موادگلی که می‌توان پیکرتراشی شود و به هرشکلی که مناسب نیاز ماست دربیاید. سگ خانگی در بسیاری از جنبه‌ها، شاهکار ماست. از گرگ خاکستری الگو گرفتیم و با استفاده از پرورش انتخابی حیوانات جدیدی خلق کردیم. امروزه حدود ۴۰۰ نژاد سگ وجود دارد؛ مثلا سگ‌هایی با گوش‌های گرد و آویزان (باست هاند) یا گوش‌های نوک‌تیز اوستاده (ژرمن شپرد)، سگ‌هایی با پوست‌های صاف و ابریشمی (هاند افغانی) و پوست‌های زبر و ووزری (آیردل تریر)، سگ‌هایی با پاهای بلند و زیبا (تازی ایتالیایی) و پاهای کوتاه (کورگی). سگ در حال حاضر از نظر ریخت‌شناسی متنوع‌ترین گونه، روی زمین است.
درابتدا، سگ‌ها به خاطر توانایی‌هایی که در یک کار خاص، مثل شکار، گله‌داری یا نگهبانی داشتند، تکثیر شدند. اما در اواخر قرن نوزدهم، باظهور سازمان «کنل کلاب» تغییراتی صورت گرفت. سازمانی که به منظور حمایت از سگ‌ها در موارد ارتقاء بهداشت، رفاه، حفاظت، ثبت و کنترل نژادی، آموزش صاحبان، تربیت و تغذیه آنان فعالیت دارد. سوالیس شرلی، که در سال ۱۸۷۳ اولین کنل کلاب جهان را در انگلیس تأسیس کرد، یک اشراف‌زاده ثروتمند بود که از سگ‌های شکاری نگهداری و از آن‌ها برای شکار استفاده می‌کرد. اما سازمان‌های او و سازمان‌هایی که بعدا از آن تأسیس شدند، باعث تبدیل سگ‌ها به زیورآلات شدند. کنل کلاب‌ها که با هدف ایجاد استاندارد برای نژادهای موجود و بررسی اصالت سگ‌ها تأسیس شدند، به برگزاری مسابقات سگ‌ها نیز پرداختند.
برخی از این رویدادها، مانند رقابت‌های میدانی، آزمایشی برای سنجیدن توانایی یک سگ در انجام یک کار خاص بود، اما «نمایش‌های ریخت ظاهری» معتبرترین و محبوب‌ترین مسابقه بود که در آن، به میزان تطابق سگ‌ها با نمونه‌های مطلوب نژاد خود، امتیاز داده می‌شد. انتقادی که وارد است، آن است که هرکدام از باشگاه‌های نژاد که دارای تباط با کنل کلاب‌ها هستند، استانداردهای نژادی را براساس ظاهر فیزیکی حیوان می‌سنجدند و نه توانایی آن‌ها مثل گله‌داری یا پیدا کردن پرندگان مرده. باوجود وضع چنین استانداردهایی که صرفا بر ویژگی‌های ظاهر تمرکز دارد، تأکید صرفا بر ظواهر فیزیکی است و بس. سگ پودل را در نظر بگیرید، این نژاد آلمانی زمانی به دلیل توانایی در شنا کردن و یافتن شکار، مورد توجه شکارچیان بود. اما معیارهای زیبایی هیچ اشاره‌ای به این مهارت‌ها نمی‌کند. در عوض، طبق نظر باشگاه کنل کلاب آمریکا، پودل ممتاز دارای چانه‌ای کاملا برجسته و گونه‌هایی صاف است. اوگوش‌های کرک‌دار ضخیم و چشم‌های تیره و بیضی شکل دارد. پاهای کوچک و اداری با پنجه‌های قوس‌دار و ناخن‌های کوتاه است. دم او صاف و کوتاه است، روی بدنش خمیده شده و خدای ناکرده هرگز فرنمی‌خورد.
این پایان ماجرا نیست. برای صعود رتبه به صدر جدول، پودل باید با زحمت زیاد آراسته شود. موهای صورت، گلوو پاهایش تا پوست تراشیده شود و پاها، پشت و دمش با موهای پف کرده تزئین شود. اوباید «آراسته» روی صحنه ظاهر شود و «باغرور» و با «تمایز و وقار خاص خودش» رفتار کند. پودل دیگر یک سگ کار نیست، او یک شیرینی برای سیر کردن چشم‌هاست! همین امر در مورد بسیاری دیگر از نژادهای سگ صدق می‌کند، لابرادور رتریور می‌تواند بهترین شکارچی پرنده در جهان، دوست داشتنی‌ترین همدم و سالم‌ترین سگ باشد. با این حال، طبق «استانداردهای» کنل کلاب آمریکا اگر چشمان سیاهی داشته باشد نامطلوب شمرده می‌شود، زیرا سیمای تندی بروز می‌دهد.
معیارهایی که بعضی از سگ‌ها را نسبت به باقی مقدم می‌دارد، من درآوردی به نظر می‌رسد، اما معیارهای دیگری هست که ویژگی موجودات «نئوتنیک» یا بامزه را نشان می‌دهند. توله‌های بسیاری از گونه‌هابا سرهای درشت، چشم‌های درشت، پیشانی‌های گردوبیضی‌های کشیده شبیه به هم هستند. تکامل در ما میلی طبیعی به ویژگی‌های [ظاهری] نوزادان به وجود آورده است. برخی از زیست‌شناسانی که پیرو نظریه تکامل هستند، اظهار داشته‌اند که تمایل ما به حیوانات نئوتنیک، مانند توله سگ‌ها و بچه گربه‌ها، جایگزین کشش ذاتی ما به نوزادان شده‌اند. از غرایز طبیعی والدین استفاده می‌کنند و ما را فریب می‌دهند تا از آن‌ها مراقبت کنیم. این «واکنش بامزه» ممکن است به ایجاد نژادهای سگ اسباب‌بازی کمک کند و توضیح دهد که چرا ما برخی از نژادها را به داشتن سروچشم بزرگ تروپوزه کوتاه ترسوق داده‌ایم. علاقه ما به چیزهای نئوتنیک ممکن است عامل ایجاد گربه‌های پاکوتاه یا خوک‌های کوچک به‌اندازه فنجان چای باشد. (و شاید هم ازدیاد فیلم‌ها و تصاویر حیوانات دوست داشتنی در اینترنت.)
جدای از ویژگی‌های نئوتنیک، انگیزه پرورش حیوانات خانگی که فقط به خاطر ویژگی‌های زیبایی‌شناختی پرورش داده می‌شوند، متفاوت است؛ آن‌هم اشتهای انسان برای تازگی است. مابه موجوداتی علاقه‌مند می‌شویم که جدید، غیرمعمول و کمیاب هستند. در طول تاریخ، خانواده‌های ثروتمند و قدرتمند از حیوانات خانگی عجیب‌وغریبی نگهداری می‌کردند و امروزه هم برخی از افراد مشهور. البته، همه ما نمی‌توانیم شیر، ببر و هوخرس هارا به خانه‌های خودببریم، بنابراین پرورش‌دهندگان راه‌هایی برای ایجاد حیوانات خانگی پیدا کرده‌اند که ظاهری عجیب دارند، مانند گربه‌ای خانگی به نام «توبگر»، که شبیه ببرهاست اما از توسان، بازیگر انگلیسی، در حال قدم زدن با یک سگ پرورش دهندگان با محبوبیت بیشتر گلدفیش، ابتدا در چین و آسیا و سپس فراتر، مجموعه‌ای بی‌پایان از گونه‌های جدید خلق کردند. ابتدا رنگ‌های جدیدی از گلدفیش، یکی با رنگ سفید و دیگری با رنگ سیاه‌وسفید و طرح لاک پشتی به دست آن رسم شده بود، به بازار آمد. سپس پرورش دهندگان شروع به تغییر شکل دادن بدن حیوانات کردند و گلدفیش‌هایی با دم‌های دوگانه، سه‌گانه یا حتی چهارگانه خلق کردند. بعضی از آن‌ها با چشم‌های بادکنکی، بیرون زده یا به سمت بالا و برخی دیگر با سرهای بزرگ یا تاج‌هایی روی سرشان که حاصل رشد گوشت بود، خلق شدند.
علاقه‌مندان به ماهی در آمریکای شمالی و اروپا شروع به واردات نمونه‌های عجیب‌وغریب و استفاده از آن‌ها به‌عنوان نقطه شروعی برای آزمایش‌های بیشتر کردند و آن‌ها را در ترکیب‌های مختلف پرورش دادند تا انواع جدیدی از ماهی‌ها را خلق کنند. به‌عنوان مثال، حتی پس از این که تترا نئون «طبیعی» در اواسط قرن بیستم به موفقیت بزرگی در صنعت حیوانات خانگی تبدیل شد، پرورش‌دهندگان آن را دستکاری کردند و در میان نمونه‌های دیگر، یک نسخه بی‌رنگ و دیگری با باله‌های بلند و پرمانند ساختند. امروزه، نمایشگر آکواریوم فروشگاه حیوانات خانگی شما دارای انواع ماهی‌هایی است که در طبیعت وجود ندارند و همه آن‌ها در پاسخ به نیاز به داشتن حیوانات خانگی خارق‌العاده خلق شدند!
در جست‌وجوی تازگی بودن، انفجار مشابهی در انواع دیگر حیوانات خانگی نیز ایجاد کرده است. به‌عنوان مثال، در سال ۱۸۵۰، ۱۰ نژاد مختلف خرگوش وجود داشت. امروزه نزدیک به ۵۰ نوع وجود دارد که دارای طیف وسیعی از رنگ‌ها، اندازه‌ها، شکل گوش و طول خز هستند.
پژوهش‌ها نشان می‌دهند که گرایش ما به حیوانات رنگی بیشتر است. برای مثال مطالعه‌ای در دانشگاه واشینگتن در شهر باتهل، در سال ۲۰۰۷ نشان داد که ما گونه‌ای از پنگوئنی را که روی بدنش یک خط زرد و قرمز دارد، به پنگوئن سیاه‌وسفید ترجیح می‌دهیم. شاید به همین خاطر است که قناری‌ها «که به‌صورت طبیعی» سبز و زرد هستند و اکنون با بیش از ۵۰ ترکیب رنگ مختلف یافت می‌شوند. شاید این تمایل به رنگ‌های گرم و اشباع‌شده علتی باشد که ماهیگیران چینی گلدفیش‌های جهش‌یافته را از رودخانه صید کردند.
اگر اصلاح نژاد به خوبی انجام نشود، همیشه می‌توانیم از معجزه شیمی مدرن کمک بگیریم. هر بهار، مرغداران جوجه‌های تازه متولدشده را بارنگ‌های صورتی، بنفش، سبز و آبی روشن برای هدایای عید پاک رنگ می‌کنند تا در راستای بازاریابی این حیوانات کوچک تلاشی انجام گرفته باشد. (رنگ، روی پرندگان اسپری می‌شود یا پیش از جوجه شدن به تخم تزریق می‌شود) مدت‌ها پیش از این که گلوفیش به بازار بیاید، فروشگاه‌های حیوانات، ماهی‌های رنگ‌شده رامی فروختند. به این ترتیب سال گذشته اما وانسون، بازیگر انگلیسی، در حال قدم زدن با یک سگ «بیکون صورتی» دیده شد و اندکی بعد در چین، جنونی برای رنگ کردن سگ‌های خانگی شکل گرفت. این موضوع نشان می‌دهد ما حیوانات را به‌عنوان اشیائی زیباشناختی، به‌محصولاتی تبدیل کرده‌ایم که می‌توان آن‌ها را به‌ت شمرد و تملک کرد. درواقع داشتن یک حیوان جذاب همان اشتیاق و امیالی را ارضا می‌کند که داشتن سایر اشیاء خوش‌رنگ و لعاب مثل جواهرات، یا لباس‌های طراحان «مشهور»، بوني بري جامعه‌شناس آمریکایی در یک گزارش علمی در سال ۲۰۰۸ می‌گوید که حیوانات زیبا و جذاب به‌عنوان محصولات مصرفی برای ارتقای وجهه اجتماعی انسان استفاده می‌شوند!
به این ترتیب حیوانات به همدم و زیور تبدیل شده و کارکرد خود را ازدست داده‌اند. با گذشت زمان، چیزی که زمانی برای ثروتمندان و قدرتمندان صرفا جنبه تجمل داشت، به کالایی دموکراتیک تبدیل شد.
حیوان خانگی با جنبه‌های زیبایی شناسانه و گاه لوکس!
مشکل اینجاست که دارنده موارد برای پرورش حیوانات جذاب، به آنان آسیب‌های زیادی وارد می‌کنیم.
حتی پرورش انتخابی به راحتی می‌تواند اثرات فاجعه‌باری داشته باشد. هنگامی که نمایش‌های ریخت ظاهری سگ‌ها در معرض داوری استانداردهای نژاد قرار داده شد، شروع به زیاده‌روی در تغییر ظاهر سگ‌ها کردیم. به این معنی که اگر داوران به یک بولداگ با سربزرگ و پوزه کوتاه رأی می‌دادند، مطمئنا در گام بعدی اولویت با سربزرگ‌تر و صورت صاف‌تر خواهد بود. باگذشت زمان، در انتخاب ویژگی‌های ایده‌آل یک نژاد افراط کردیم و ازآنجایی که نیازی به کار کشیدن از این سگ‌ها نبود، نیازی به اطمینان یافتن از سلامت فیزیکی آن‌ها هم نبود. امروزه، توله سگ‌های بولداگ دارای سرهای بسیار بزرگی هستند که نمی‌توانند از مجرای زایمان عبور کنند (بیشتر آن‌ها از طریق سزارین به دنیا می‌آیند) و صورت آن‌ها به قدری فشرده است که نفس کشیدنشان را مشکل می‌کند.
پژوهشی در سال ۲۰۰۹ در توربنیاری ژورنال منتشر شد و نشان داد که حداقل یک جنبه از ترکیب فیزیکی هر ۵۰ نژاد سگ محبوب پدیگری مستعد ابتلا به اختلال است. به‌عنوان نمونه در آمریکا براین باورند که از منظر زیبایی‌شناسی دم سگ پاگ، باید کاملا به سمت پشتش فرخورده باشد. اما این دمی که با چوب پنبه فرخورده می‌تواند به ستون فقرات صدمه وارد کند که درد شدیدی خواهد داشت و حتی ممکن است منجر به فلج شود. کمر کشیده یک سگ داشهوند، مستعد ایجاد مشکلات ستون فقرات است، در همان حالی که چین‌های روی پوست صورت سگ شاربی می‌تواند باکتری‌ها را به دام بیندازد و این نژاد را مستعد ابتلا به عفونت‌های جدی کند. مواردی دیگری نیز وجود دارد.
این قسم از مشکلاتی که مربوط به ساختار بدن است، محدود به سگ‌ها نیست. پرندگان خانگی با انواع تفاوت‌های پرغیرعادی به سختی می‌توانند به پرواز دربیایند و مدام بدنشان را تنظیم کنند. در انواعی از گلدفیش‌ها، گاپی‌ها و آنجل فیش‌ها، دمی بلند و آراسته باعث اختلال در حرکت آن‌ها و سخت شدن فرآیند تولید مثل می‌شود. رشد گوشت روی سرگلدفیش (در شکل‌های مختلف که توسط برخی از مجموعه‌داران با ارزش شمرده شده است) با چشم‌های بادکنکی یا تلسکوپی می‌تواند ماهی را تقریبا کور کند. وسواس مادر ظاهر حیوانات می‌تواند کارهای اغراقی‌ای را برانگیزاند، مثل جراحی‌های دردناک زیبایی. مدت‌هاست که در بسیاری از نژادهای سگ، کوتاه کردن یا قطع کردن دم آن‌ها معمول بوده است، ازجمله کوکر اسپانیل‌ها و دوبرمن‌ها. این روش که روی توله سگ‌ها انجام می‌شود، اغلب بدون بیهوشی صورت می‌گیرد. برخی ادعا می‌کنند که کوتاه کردن دم سگ‌ها از آسیب و عفونت دم آن‌ها جلوگیری می‌کند، زیرا آن‌ها در مزارع، در میان درختچه‌ها و علف‌ها می‌دوند و یا کار می‌کنند، اما مدرکی برای تأیید این ادعا وجود ندارد.
انجمن دامپزشکی آمریکا، که مخالف کوتاه کردن دم است، در وب‌سایت خود اظهار می‌دارد: «به نظر می‌رسد تنها فایده کوتاه کردن دم سگ‌ها، تصور ظاهری دلپذیر است.» کوتاه کردن دم در انگلیس در سال ۲۰۰۷ ممنوع شد (به استثنای برخی از نژادهای مورداستفاده در کار) و در استرالیا، بخش‌هایی از کانادا و بسیاری از کشورهای اروپایی هم ممنوع است، اما این عمل در ایالات متحده رایج است و تاریخچه‌ای طولانی از کوتاه کردن دم اسب‌ها و همچنین خراشیدن دم وجود دارد که در آن تاندون دم اسب [به‌صورت عمودی] برش داده شده و باعث می‌شود اسب بتواند دم خود را بالاتر ببرد. این چیزی است که برخی آن را خوشایند می‌دانند. هردوی این عمل‌ها از سال ۱۹۴۹ در انگلیس و در ۱۱ ایالت آمریکا غیرقانونی بوده است.
برای تغییر ویژگی‌های خاصی از حیوانات خانگی که نوعی نقص محسوب می‌شود، روش‌های جراحی وجود دارد. اگر گوش‌های سگ راور طبق الگوی نژادی خود، به‌جای این که حالت ایستاده داشته باشد، آویزان باشد، می‌توان با کمک مجموعه‌ای از ایمپلنت‌های گوش پلاستیکی ومشبک گوش‌های او را اصلاح کرد و در سال ۲۰۰۹ یک پناهگاه سگ در انگلیس دو سگ لابرادور شکلاتی را برای جراحی سینه [به دامپزشکی] فرستاد تا برای صاحبان جدید جذاب‌تر جلوه کنند. این سگ‌ها به خاطر بهره‌کشی نسلی پستان‌های آویزانی داشتند.
امروزه بیوتکنولوژی بیش از هرزمان دیگری به‌مقادیر تغییر شکل گونه‌های حیوانات را داده است. مهندسی ژنتیک به ما این امکان را می‌دهد که از بدن حیوانات بیشتر استفاده کنیم، چه خوک‌هایی پرورش بدهیم که به پرواز دربیایند و مای بدنشان را تنظیم کنند. در انواعی از گلدفیش‌ها، گاپی‌ها و آنجل فیش‌ها، دمی بلند و آراسته باعث اختلال در حرکت آن‌ها و سخت شدن فرآیند تولید مثل می‌شود. رشد گوشت روی سرگلدفیش (در شکل‌های مختلف که توسط برخی از مجموعه‌داران با ارزش شمرده شده است) با چشم‌های بادکنکی یا تلسکوپی می‌تواند ماهی را تقریبا کور کند. وسواس مادر ظاهر حیوانات می‌تواند کارهای اغراقی‌ای را برانگیزاند، مثل جراحی‌های دردناک زیبایی. مدت‌هاست که در بسیاری از نژادهای سگ، کوتاه کردن یا قطع کردن دم آن‌ها معمول بوده است، ازجمله کوکر اسپانیل‌ها و دوبرمن‌ها. این روش که روی توله سگ‌ها انجام می‌شود، اغلب بدون بیهوشی صورت می‌گیرد. برخی ادعا می‌کنند که کوتاه کردن دم سگ‌ها از آسیب و عفونت دم آن‌ها جلوگیری می‌کند، زیرا آن‌ها در مزارع، در میان درختچه‌ها و علف‌ها می‌دوند و یا کار می‌کنند، اما مدرکی برای تأیید این ادعا وجود ندارد.
انجمن دامپزشکی آمریکا، که مخالف کوتاه کردن دم است، در وب‌سایت خود اظهار می‌دارد: «به نظر می‌رسد تنها فایده کوتاه کردن دم سگ‌ها، تصور ظاهری دلپذیر است.» کوتاه کردن دم در انگلیس در سال ۲۰۰۷ ممنوع شد (به استثنای برخی از نژادهای مورداستفاده در کار) و در استرالیا، بخش‌هایی از کانادا و بسیاری از کشورهای اروپایی هم ممنوع است، اما این عمل در ایالات متحده رایج است و تاریخچه‌ای طولانی از کوتاه کردن دم اسب‌ها و همچنین خراشیدن دم وجود دارد که در آن تاندون دم اسب [به‌صورت عمودی] برش داده شده و باعث می‌شود اسب بتواند دم خود را بالاتر ببرد. این چیزی است که برخی آن را خوشایند می‌دانند. هردوی این عمل‌ها از سال ۱۹۴۹ در انگلیس و در ۱۱ ایالت آمریکا غیرقانونی بوده است.
برای تغییر ویژگی‌های خاصی از حیوانات خانگی که نوعی نقص محسوب می‌شود، روش‌های جراحی وجود دارد. اگر گوش‌های سگ راور طبق الگوی نژادی خود، به‌جای این که حالت ایستاده داشته باشد، آویزان باشد، می‌توان با کمک مجموعه‌ای از ایمپلنت‌های گوش پلاستیکی ومشبک گوش‌های او را اصلاح کرد و در سال ۲۰۰۹ یک پناهگاه سگ در انگلیس دو سگ لابرادور شکلاتی را برای جراحی سینه [به دامپزشکی] فرستاد تا برای صاحبان جدید جذاب‌تر جلوه کنند. این سگ‌ها به خاطر بهره‌کشی نسلی پستان‌های آویزانی داشتند.
امروزه بیوتکنولوژی بیش از هرزمان دیگری به‌مقادیر تغییر شکل گونه‌های حیوانات را داده است. مهندسی ژنتیک به ما این امکان را می‌دهد که از بدن حیوانات بیشتر استفاده کنیم، چه خوک‌هایی پرورش بدهیم که به پرواز دربیایند و مای بدنشان را تنظیم کنند. در انواعی از گلدفیش‌ها، گاپی‌ها و آنجل فیش‌ها، دمی بلند و آراسته باعث اختلال در حرکت آن‌ها و سخت شدن فرآیند تولید مثل می‌شود. رشد گوشت روی سرگلدفیش (در شکل‌های مختلف که توسط برخی از مجموعه‌داران با ارزش شمرده شده است) با چشم‌های بادکنکی یا تلسکوپی می‌تواند ماهی را تقریبا کور کند. وسواس مادر ظاهر حیوانات می‌تواند کارهای اغراقی‌ای را برانگیزاند، مثل جراحی‌های دردناک زیبایی. مدت‌هاست که در بسیاری از نژادهای سگ، کوتاه کردن یا قطع کردن دم آن‌ها معمول بوده است، ازجمله کوکر اسپانیل‌ها و دوبرمن‌ها. این روش که روی توله سگ‌ها انجام می‌شود، اغلب بدون بیهوشی صورت می‌گیرد. برخی ادعا می‌کنند که کوتاه کردن دم سگ‌ها از آسیب و عفونت دم آن‌ها جلوگیری می‌کند، زیرا آن‌ها در مزارع، در میان درختچه‌ها و علف‌ها می‌دوند و یا کار می‌کنند، اما مدرکی برای تأیید این ادعا وجود ندارد.
انجمن دامپزشکی آمریکا، که مخالف کوتاه کردن دم است، در وب‌سایت خود اظهار می‌دارد: «به نظر می‌رسد تنها فایده کوتاه کردن دم سگ‌ها، تصور ظاهری دلپذیر است.» کوتاه کردن دم در انگلیس در سال ۲۰۰۷ ممنوع شد (به استثنای برخی از نژادهای مورداستفاده در کار) و در استرالیا، بخش‌هایی از کانادا و بسیاری از کشورهای اروپایی هم ممنوع است، اما این عمل در ایالات متحده رایج است و تاریخچه‌ای طولانی از کوتاه کردن دم اسب‌ها و همچنین خراشیدن دم وجود دارد که در آن تاندون دم اسب [به‌صورت عمودی] برش داده شده و باعث می‌شود اسب بتواند دم خود را بالاتر ببرد. این چیزی است که برخی آن را خوشایند می‌دانند. هردوی این عمل‌ها از سال ۱۹۴۹ در انگلیس و در ۱۱ ایالت آمریکا غیرقانونی بوده است.
برای تغییر ویژگی‌های خاصی از حیوانات خانگی که نوعی نقص محسوب می‌شود، روش‌های جراحی وجود دارد. اگر گوش‌های سگ راور طبق الگوی نژادی خود، به‌جای این که حالت ایستاده داشته باشد، آویزان باشد، می‌توان با کمک مجموعه‌ای از ایمپلنت‌های گوش پلاستیکی ومشبک گوش‌های او را اصلاح کرد و در سال ۲۰۰۹ یک پناهگاه سگ در انگلیس دو سگ لابرادور شکلاتی را برای جراحی سینه [به دامپزشکی] فرستاد تا برای صاحبان جدید جذاب‌تر جلوه کنند. این سگ‌ها به خاطر بهره‌کشی نسلی پستان‌های آویزانی داشتند.
امروزه بیوتکنولوژی بیش از هرزمان دیگری به‌مقادیر تغییر شکل گونه‌های حیوانات را داده است. مهندسی ژنتیک به ما این امکان را می‌دهد که از بدن حیوانات بیشتر استفاده کنیم، چه خوک‌هایی پرورش بدهیم که اندام‌های مناسب‌تری برای پیوند به انسان داشته باشند، چه بزهایی که در شیر خود مواد دارویی نجات‌بخش تولید می‌کنند.
در آسیا، یک شرکت تایوانی به نام تایکوئنگ وجود دارد که گلوفیش و ماهی‌های فلورسنتی‌ای را که ازلحاظ ژنتیکی اصلاح شده‌اند، می‌فروشد. این ماهی‌ها در حال حاضر در بازار کانادا، استرالیا یا اروپا مجاز نیستند، اما به طور غیرقانونی در آکواریوم‌های بریتانیا و هلند یافت می‌شوند.
برخی از فعالان به‌شدت با «پرورش» این ماهی‌ها مخالفت کردند و نگرانی‌های متعددی را درمورد فروش آن‌ها اظهار کردند. به‌عنوان مثال، مرکز ایمنی غذا در واشنگتن دی. سی، که در ژانویه ۲۰۰۴ از سازمان غذا و داروی جلوگیری از فروش این حیوانات خانگی شکایت کرد، سؤالاتی را مطرح کرد، مثلا اگر ماهی به طبیعت فرار کند چه اتفاقی می‌افتد؟ مدیر اجرایی این مرکز، گلوفیش را «آلودگی بیولوژیکی» نامید، اما درنهایت کارشناسان بخش خصوصی اعلام کردند که این ماهی‌ها تقریبا هیچ خطر زیست‌محیطی‌ای ندارند. بااین حال، یکی از رایج‌ترین اعتراضات به ماهی‌ها غیرطبیعی بودن آن‌ها بود. برخی از مخالفان حتی ادعا کردند که تماشای گلوفیش ممکن است باعث آسیب زیبایی‌شناختی شود.
وقتی صحبت از حیوانات به میان می‌آید، باید کمتر نگران «طبیعی بودن» حیوان باشیم، بلکه بیشتر ملاحظه اثراتی را داشته باشیم که رفاه یک موجود را تحت‌الشعاع قرار می‌دهند. حیوانات ممکن است به کالاهای زینتی تبدیل شده باشند، اما هنوز موجودات زنده‌ای هستند که درد را درک می‌کنند. بنابراین، مداخله در زندگی آن‌ها و طراحی مجدد بدن آن‌ها باید منجر به متعادل کردن درد و سود باشد. آئین‌نامه‌های زیبایی محاسبات متفاوتی را ارائه می‌کنند، حتی «تحمل» سرسوزنی درد یا رنج به خاطر زیبایی صرف توجیه ناپذیر است. اصل حاکم در تصمیم‌گیری درباره تعیین خط قرمز، باید یک عبارت ساده چهارکلمه‌ای باشد که برای پزشکان در هرکجا آشناست: اول، آسیبی وارد نکنید.
این بخشنامه ساده، از رویه‌های وحشیانه‌ای مانند کوتاه کردن دم و همچنین انتخاب مصنوعی برای ویژگی‌های فیزیکی که باعث ناتوانی‌ها و بدشکلی‌ها می‌شوند جلوگیری می‌کند. همچنین به این معناست که باید به طور جدی درباره رنگ کردن حیوانات فکر کنیم. برخی از رنگ‌ها و روش‌های رنگرزی سمی هستند و حتی رنگ‌های غیرسمی نیز می‌توانند باعث تحریک پوست یا واکنش‌های آلرژیک شوند. این عمل می‌تواند به طور غیرمستقیم اثراتی برآسایش «حیوانات» نیز داشته باشد. رنگرزی جوجه‌های تازه متولدشده برای عید پاک، پرندگان را به اسباب‌بازی‌هایی تبدیل می‌کند که مطمئنا بعد را هامی‌شوند، یا زمانی که جوجه‌ها کامل رشد کردند و بامرگی خود را ازدست دادند، دوراندا خته می‌شوند. در سال‌های آینده، احتمالا وسوسه شویم که خودمان در حیوانات خانگی انواع تغییرات ژنتیکی را ایجاد کنیم. اما، در هر مورد، باید از خود بپرسیم: آیا این عمل دی‌ان‌ای به حیوان آسیب می‌رساند یا در مواردی که فرا حیوانات اصلاح‌شده ژنتیکی به حیات وحش محتمل است، تأثیرات مستقیم یا غیرمستقیمی در بردارد؟ اگر چنین است، باید آن را کنار بگذاریم.
همچنین باید تلاش کنیم برخی از اشتباهاتی را که به نام زیبایی انجام داده‌ایم جبران کنیم. خبر خوب این است که می‌توان اشتباه‌ها را جبران کرد. هرروز تعداد کشورهایی که کوتاه کردن دم و دیگر اشکال مثله کردن حیوانات را غیرقانونی می‌دانند، بیشتر می‌شود.
فراموش نکنیم که حلقه گمشده این عمل‌های زیبایی هرچند انگشت‌شمار، عدم توجه به رفتارشناسی و حقوق حیوانات است که با انجام اموری ازاین دست در تضاد است. هرعمل غیرضروری آسیب‌هایی به این حیوانات وارد می‌کند که زندگی‌شان را از حالت طبیعی خارج خواهد کرد. امری که دامپزشکان هم برآن تأکید داشته‌اند و به عقیده آن‌ها، بریدن گوش حیوانات مثل سگ و گربه مشکلاتی اساسی را در تعادل و خلق و خوی‌شان ایجاد می‌کند و باعث از بین رفتن قسمتی از مجرای گوش بیرونی این موجودات می‌شود که علاوه بر آسیب‌های عفونتی می‌تواند آسیب جدی به شنوایی‌شان وارد کند. همچنین بریدن دم سگ، ابزار احساسات این حیوان را مختل می‌کند؛ چراکه سگ‌ها همه حالت‌هایشان را از طریق تکان دادن دم ابزار می‌کنند و بریدن دم این حیوان، آسیب جبران‌ناپذیری در پی خواهد داشت. این موضوع درباره عمل حنجره هم صادق است.

پی‌نوشت:
نگارنده: پارسا دزیانی- این مقاله در خانه اخلاق پژوهان جوان منتشرشده است.

آگهی تغییرات صندوق سرمایه گذاری اختصاصی بازارگردانی میزان داریک به شناسه ملی ۱۴۰۰۹۷۱۸۲۳۷ و به شماره ثبت ۵۰۹۸۵ به استناد صورتجلسه مجمع صندوق مورخ ۱۴۰۳/۰۴/۲۴ بموجب مجوز شماره ۱۲۲/۱۵۶۹۵۲ مورخ ۱۴۰۳/۰۴/۲۴ سازمان بورس واوراق بهادار تصمیمات ذیل اتخاذ شد: مدت فعالیت صندوق تا تاریخ ۱۴۰۴/۰۴/۲۰ به مدت یک سال تمدید گردید. سازمان ثبت اسنادواملاک کشور اداره ثبت شرکت ها و موسسات غیر تجاری تهران (۱۷۷۰۱۲۰)

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
برابر رای شماره ۱۴۰۳۶۰۳۲۲۰۰۳۰۰۱۰۱۳-۱۴۰۳/۵/۸ به شماره کلاسمان ۱۴۰۳/۳۹۸ هیات اول/دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک خاش تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای قادرداد آزادی فرزند کرم به شماره کدملی ۳۷۱۹۰۴۹۴۷۷ صادره از خاش در ششدانگ یکباب منزل به مساحت ۳۱۹ مترمربع قسمتی از پلاک ثبتی ۶۹۶-اصلی واقع در بخش ۴ بلوچستان شهر خاش اراضی اسلام آباد خریداری از مالک رسمی بلاواسطه از طرف آقای نیاز شهنوازی احد از وراث آقای لشکرشهنوازی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳/۵/۱۰
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۳/۵/۲۵
م الف ۵/۱۵۱
مجید جمشیدی فر- رئیس ثبت اسناد واملاک

**هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت